

ИЗТОГНА МИСЪЛЪ

СЕДМИЧЕНЪ ВЕСТНИКЪ

за просвѣта, родолюбие и народни правдини

Списва се отъ Б. Д. Генчевъ.
Броя 2 лева

Год. абонаментъ 100 лева
Обявлания 2'50 лева на кв. см.
Броя 2 лева

Демократизъмъ и диктатура.

Като се следятъ изявленията на политическите водачи въ Европа и Америка напоследъкъ така много за честими, не може да не се състави на пръв погледъ мнение, какво че въ цѣлия културенъ святъ отдѣлните държави иматъ най-противоречиви схващания за интереситъ си и за направлението, което би тръгвало да иматъ тѣхнитъ политики за въ бъдаще. Съ това се добива впечатлението на единъ предстоящъ конфликтъ какъто бѣше онзи, който причини великата война.

Но ако се взремъ малко по-дълбоко въ смѣсла и принципитъ на всички тия противоречия, ние ще се натъкнемъ на основни идейни разбирания, подъ които знакъ се развива политическия животъ на отдѣлните държави. А конфликтътъ произтича отъ това, че интереситъ на културнитъ народи сж така преплетени, че всѣко едно разбирание може да различа на успѣхъ, ако то бжде възприето отъ всички останали народи. А отъ тамъ оная настойчивостъ да се наложи всѣки народъ на другитъ държави съ своитъ разбирания.

Отъ историята знаемъ, че всѣки стопанска криза предизвиква едно налагане на икономическите цѣли на политическите. Съ други думи и неправилно изразено, политиката възприема, и то само докато трое кризата, целинтъ на стопанството. И до толкова, до колкото тия кризи сж силни, до толкова и целинтъ на политиката и

стопанското развитие се приближаватъ и обратното — до толкова, до колкото кризитъ се намаляватъ или изчезватъ съдсемъ, толкова по независими единъ отъ други ставатъ и стремежитъ на политическия и стопански животъ.

Имайки това предъ видъ, старитъ демократически народи, каквито сж английскитъ, американскитъ, французскитъ и други безъ да се отказватъ отъ досегашната си изпитана парламентарна система, се борятъ съ кризата, като водятъ политиката и бързината на действие, които липсватъ на парламентарта се насакватъ съ стопанскитъ свѣти, главно моцията дадени на отдѣлнитъ министри и т. н. Съ това се ограничаватъ правата на парламентарта, но това е само временно и при това парламентарния принципъ остава въ сила.

Други народи, съ по малка политическа зрелостъ, които сж изцѣло подъ влиянието на сегашната стопанска криза, вмѣсто да уеднаквяватъ стопанскитъ съ политическите цѣли, съ кривни и безкрѣвни революции, подчинява политическите на стопанскитъ, като се мъчатъ да утѣковчатъ това положение. Това сж държавитъ, въ основата на чие управление лега принципа на стопанската диктатура. Че за културния гражданинъ свободата е една необходимостъ и че той може да се лиши отъ нея само временно и то, само въ голѣма нужда, зато ея принципътъ на диктату-

рата не държи смѣтка. И ако сегя тия народи тръгнатъ това положение предъ видъ на странната криза, то премахването на тая последнята — а тая тръбва да се преодолѣе, иначе настѣпва края на европейската култура — тия народи ще потърсятъ наново своята св бода и то, какво историята ни учи, чрезъ нови сътресения, и затова тая принципъ не държи смѣтка.

На всѣки случай, подъ влиянието на единковѣта на схващанията, ние виждаме какъ свѣта се сгрупира на две голѣми групи отъ държави: отъ една страна, на демократическите, и отъ друга страна на ония съ диктатуритъ.

И ако тая линия на световната политика не отдѣля напълно държавитъ една отъ друга, то се дължи на изключителнитъ интереси, съ които нѣколко държави принадлежатъ къмъ две различни групировки сж свързани.

Журналистическа конференция въ Варна.

На 14 май 1933 год. въ гр. Варна, се състоя журналистическа конференция на „Съюза на журналиститъ въ България“. Тая конференция, на която присѣтствуваха освенъ управителния и провѣрителния съвети идеи и редовнитъ — отчетени и идейни членове на съюза, имаше съвѣщателенъ характеръ и бѣ насочена по-скоро къмъ малката, но важна целъ: да подготви единъ добъръ и деенъ конгресъ, който ще стане въ втората половина на м-ць августъ т. г. пакъ въ Варна.

Дневниятъ редъ бѣ разбѣна на мисли по три главни въпроси: 1. Измѣнение въ духа на новото време на съюзния ус-

Т-ца Мати Л. Конфуно
— и —
Т-нъ Нусимъ М. Бенбасатъ

Сгодени въ София на 24 Май 1933 год.

Варна

София.

България и чуждитъ пазари

Съобщение на Коснулско-стопанския отдѣлъ при Външ. м-во.

Въ резултатъ на постѣпкитъ, направени по официаленъ редъ, югославянскитъ ж. п. власти сж се съгласили да прилагатъ минималната ж. п. тарифа при транзитирането на отпадъци отъ слънчогледово семе, произходящи отъ България.

— Пазарътъ на яйцата въ Италия напоследъкъ отбелязва подобрение. Цената на българскитъ яйца съ тегло 53 — 54 грама е 170—180 лири за кася отъ 120 дузини, франко Постумия. Повишението въ цената се дължи на засилени покупки за хладилницитъ и увеличения износъ на италиански яйца надъ 58 грама за Германия. Югославия напоследъкъ започва да изпраща за Италия каси съ 1800 яйца т. е. съ 360 броя повече отъ обикновенитъ каси, за да се пести отъ разноски за каси, транспортъ и вносно мито.

— Правятъ се проучвания на пласиране на сгжстенъ гроздовъ сокъ въ чужбина. Въ България се внася главно гроздовъ сокъ отъ Бургунтски производъ по цена 16—18 белг. фр., франко склада и Люксембургски производъ по 7 — 8 белг. фр. Въ Германия сгжстенъ гроздовъ сокъ не може да се внесе поради голѣмото мито. Вноското мито за гроздова шира е 120 респ. 180 марки на 100 кгр.

Вънъ отъ това тамъ консуматора не е свикналъ съ сладкия вкусъ на българския гроздовъ сокъ и предпочита по-кисель отъ областята на Мозеръ и Рейнъ.

— Правятъ се опити напоследъкъ за пласиране розово масло въ Италия. Общо взето тамъ пазаря още не е стабилизиралъ, главно поради разстройството отъ случайни продавачи. Ценитъ вариратъ около 4000—4500 лири за 1 кгр. Вноското мито е 73.40 книжни лири за кгр. плюсъ 15 на сто върху стойността.

— На борсата въ Марсилия ценитъ на зърненитъ храни показватъ повишение по-голѣмо отъ обезценението на долара. Миналата седмица сж продадени 300 тона дунавски фасулъ по 16'75. — 37 фр. фр. 1 квинталъ. Ценитъ на българскитъ храни сж били: жито 60 фр., царевича бѣла 32—33, жѣлта 30 — 31, ечмикъ дунавски 35, фий 50, просо 37. На 9 май сж пристигнали отъ Бургасъ 41 харари пашкули.

— Въ министерството се намира списъкъ на Хамбургски фирми и търговци, които се занимаватъ съ вносъ на лѣковити билки.

Печатница „Свѣтлина“ Варна

които бѣха поздравени сърдечно отъ лигата на курорта — г-нъ Петръ Стояновъ, бившъ кметъ и помощникъ кмета г. Софроний Георгиевъ. Съюзната управа даде на гоститъ скромненъ обѣдъ въ „Гроздъ“, гдето г. Софр. Георгиевъ пи на здравица, изказа възхищенията си отъ печата на провинциална България.

Следъ това журналиститъ бѣха разведени изъ парка на двореца въ Евксиноградъ, въ манастира „Св. Константинъ“ и другаде. Вечерта присѣтствуваха въ общ. театъръ.

Подсилени духовно каленитъ въ несподи и борба журналисти, се прибраха по своитъ градове, готови съ още по-голѣмъ ентузиазъмъ да се борятъ за просвѣтата въ своитъ райони.

ВАРНА е царицата на Черно море

Най-красивиятъ морски курортъ въ цѣла югоизточна Европа!

Омайна гледка. Кичести брѣгове. Мекъ климатъ. Изобилна лѣковитостъ. Приказно красива околностъ. Множество и най-разнообразни развлечения. Изобилна питателна храна, плодове и десертни грозда. Удобни и ефтени хотели и квартири. Намалени цени по Б. Д. Н.

Бързи отобусни съобщения и др.

Б. Д. Генчевъ.

ТРИФОНЪ ГОЛИЦАТА.

(Разказъ).

Наричаха го така и съселянитъ му и всички, които го познаваха, защото Бай Трифонъ имаше за свое родно мѣсто с. Голица, Анхиалско.

Кой ли пъкъ отъ неговото село кждето сега живѣеше — с. Хасърджикъ, не бѣше Голиченинъ или както се казва *вълкъ*, ама на . . . било на Бай Трифона писано да носи цѣль животъ името на рожденното си село, като за майтапъ, зеръ Голичени сж биле прочути едно време като свинари, пъкъ и малко нѣщо като артисти въ занаятът да позадигнатъ я нѣкой шиле, а сегисъ-тогисъ и цѣла сюрня свини, пъкъ случвало се е и цѣли чифтове коне.

А да речешъ че Хасърджичани не отбиратъ отъ този занаящецъ, ще си туришъ не малкъ грѣшецъ на душицата! . . . Е, тѣй е . . . ама хорски уста не сж като устата на чувалъ, че да вземешъ да ги вържешъ! . . .

Отъ кждѣ-накждѣ да означаватъ Бай Трифона съ името на селото Голица — станало нарицателно на хора съ дълги ржце, когати той, нито имаше такива табети, нито бѣше свадливъ и буенъ човѣкъ, нито пъкъ да речешъ че е простъ и кетапъсзинъ човѣкъ.

Напротивъ . . . Той бѣше хрисимъ и трудолюбивъ човѣчецъ, четеше като попъ и знаеше българската история по-хубаво и отъ даскалица Ирина.

Богъ бѣше помогналъ на Бай Трифона и той си бѣ завѣдилъ и имотецъ и добитъчецъ, а пъкъ бабамъ и българска плодovitостъ, народилъ му се бѣше и калабалкъ челядъ — 8-9 дѣщери и най-накрай единъ сополивъ и врѣкливъ юнакъ за изтърсакъ.

Като се върна отъ голѣмата война, Бай-Трифонъ завари дѣщеритъ си нанизани като Хаджилъшки теспии една подиръ друга, кажи-речи застигнали мому, дето ще се рече, тамамъ да въртятъ мотика изъ нивята по тютюня и мисирлика.

Стрина Трифонца бѣше кжщовница жена и благодарение на това й качество, сайванта и гостната одая бѣха натѣпкани съ нанизанъ тютюнь и докато да алащиса наново съ мирния селски животъ Бай Трифонъ Голицата, дохода търговци и дигнаха тютюня като начетоха една пристилка каймега дѣомке на Стрина Трифонаца.

Позавърта се Голицата изъ село, поизлежава се нѣкой и друго време, пъкъ като нѣма какво да прави, взе че отвори кръчма; на единия край на ясака си изкопа дълбока яма, напълни я съ ледъ и я зарина.

Като мина Гергьовденъ, че като взе оня ми ти Голица да влече онази ми ти бира съ каси

По жетва, натиснала маранята, спрѣло се срѣдъ небето слнцето, че човѣкъ, дето се дума, отъ жега солука не може да си вземе, а Голицата курдисаль въ кръчмата си единъ апалюнь, че като го наблъскалъ катъ ледъ, катъ бира и отгоре го завилъ съ единъ козекъ, че като станала оназими ти бира . . . ледъ! . . . иди че не я пий сетне пустата му бира! . . .

Ужъ жетва, пъкъ на Голицата кръчмата не се изправа отъ заранъ, че до голѣмитъ саати презъ нощта! . . .

Тѣй царски бѣше се наредилъ Бай Трифонъ, пъкъ и какъ да не се нареди, като кайметата у Стрина Трифоница, затикани негде изъ хатлитъ нѣмаха свършване, а и Голицата е веселякъ и добродушенъ сложенъ челякъ!

Ей тѣй и на менъ по тѣхъ времена ми пжтъ падна да се отбия въ Хасърджикъ и то се знае, че не можеше да не се видя съ Бай Трифона за малко.

Ужъ, за малко, пъкъ тол. че какъ да се раздѣлишъ съ та кѣвъ човѣкъ като Голицата, още повече пъкъ и като има такава ледена бира въ нея жега! Можакъ да се откопча отъ тамъ чакъ на другия денъ заранъта.

Годинитъ не мязътъ една на друга.

Следъ 3 — 4 години минахъ пакъ презъ Хасърджикъ и разбира се незабравихъ да се отбия въ кръчмата на Бай Трифона.

Бѣше пакъ зноенъ лѣтенъ денъ.

Заварихъ го замисленъ и унилъ въ една жгълъ на заведението. Нѣкаква мжка го притискаше. . .

Посрешна ме засраменъ и азъ разбрахъ че нѣкакво примеждие ще е преминало презъ главата му.

Съ голѣма мжка можахъ да го накарамъ да ми открие причината на тжгата си.

— На педесетъ години човѣкъ съмъ, започна Голицата, и до вчера такова чудо не ми бѣше се случвало. . . Срамъ ме е отъ хората. Вчера доде сждебния приставъ и ми описатютюня. . . Накрай време станалъ батакчия. . .

Сълзи заслизахъ по брадясалитъ бузи на горкия Голица. . .

— Че какъ така стана бѣ Бай Трифоне? . . . Доколкото знамъ, тебе кефа ти бѣше добъръ.

— Абе добъръ и много добъръ бѣше, ама нали ги знаешъ нашитъ хора — дай бира, Голица. . . Дай Голица. . . Пиши ги Голица. . . И. . . днесъ пиши. . . утре пиши. . . и отъ никого нито петаче вересия не съмъ събралъ. . . Свършиха се готовитъ. . . Заборчляхъ осемъ хиляди лева. . . Тютюня стана 2—3 години стои непродаденъ. . . и ето ти тебе сега . . . да ми хлопа приставъ на вратата . . . да ми разплаква децата и да ставамъ за посмешище! . . .

— Слушай Бай Трифоне. . . Ти си човѣкъ съ толкова имотъ и орталъка стока . . . какво си се опуйчилъ за нѣкакви осемъ хиляди лева борчъ. . . Азъ както ме гледашъ съмъ и така да ме пишешъ. . . имамъ петъ пжти повеча борчъ отъ тебе и пакъ не бера кахъръ. . . давамъ по-малко и все единъ денъ ще се наплата. . . Ти като имашъ осемъ хиляди борчъ, тя е лесна. . . занесъ малко . . . после пакъ малко . . . и тѣй-тѣй. . . добъръ е Богъ.

Харесаха ми тия думи на Бай

1-ва Българска Стъкларска Фабрика

Гебедне

Търси да закупи голѣми количества РЖЖЕНА СЛАМА и ВЪРБОВИ ПРЪЧКИ.

Оферти до Дирекцията на фабриката.

Първиятъ паважъ

Въ английското списание „Наблюдатель“ е билъ повдигнатъ въпроса да се изследва кога е билъ направенъ първия паважъ. Най-първо сж се спрѣли на годината 1255; тѣй като не е имало документи съ по-стара дата, въ които да се говори за нѣкакъвъ паважъ. Единъ филологъ, обаче, твърди, че паважитъ датиратъ много отъ порано — още когато се е формиралъ английския езикъ, тѣй като думата „паважъ“ има англо-саксонски произходъ и е минала въ английския езикъ съ кжсо „а“ въ първата срчка. А колкото се отнася до това, че нѣма документи, въпроса се урежда съ едно сравнение.

Понеже нѣма документи отъ 15-я вѣкъ, отнасяши се за пране на дрехи, трѣбва ли да предположимъ, че хората отъ това време не сж се прали? Nel! Защото въ Шекспировата драма „Хенрихъ IV“ виждама Фалстафъ да разговаря за вѣроятността хората отъ нѣговата трупа да сж крили простренитъ да съхнатъ дрехи, минавайки презъ села, кждето не ги очакватъ.

Интересни сведения обаче сж били открити въ кореспонденцията на нѣкой си Алуинъ Джонъ Бъртъ. Той пише, че никакви мѣрки не сж били взети да се павира Лондонъ и другитъ градове до 1302 г.

Следъ това е билъ издѣденъ законъ, който предвиждалъ да се изпѣдятъ всички прасета извънъ града и да се наематъ работници, които да изчистятъ и изхвърлятъ смѣтътъ отпредъ кжщитъ и да се павиратъ тротоаритъ. Това сж били първитъ крачки на обществената инициатива. Павирането, обаче, на малки части отъ площади и тротоари изъ разни други градове, плодъ на частна инициатива, датира отъ много по-стари времена.

Четете и разпространявайте вестникъ „Источна Мисъл“

Трифона и той се поразведри и просия:

Почерпахме се и азъ си заминахъ.

На следната година, единъ денъ на пазаря вика единъ човѣкъ подиръ мене . . . обърнахъ се. . . гледамъ Голицата! . . .

— Добре дошълъ Бай Трифоне, какъ си? . . .

— Отлично . . . Ела да се почерпимъ. . . Господъ здраве да ти дава за тѣхъ думи дето ми кѣза оназъ година. . . Окуражихъ се и тазъ зима се наплатахъ. . . Докарахъ ягнета за проданъ. . .

Почерпахме се, а Бай Трифонъ не може да ми се отблагодари. . .

Блага душа е Голицата! . . .

Въ модното кройческо ателие

„МОМЧО“

ул. „Царъ Симеонъ“ (въ зданието на детската здравна станция)

се изработватъ прецизно и най-износно елегантни мъжки костюми

Едно посещение увѣрява напълно клиента.

КАРІЕЛЪ

за да даде възможностъ на своитъ многобройни пушачи ПОВТОРНО на опитатъ щастиято си, пустна

ПАПИРОСИ III кач. ЯВАШЪ

и СЕРТЪ въ бѣли, сини и нѣлти кутии съ голѣмо количество лотарийни билети отъ

ВАРНЕНСКАТА ЛОТАРИЯ.

ТЪРСЕТЕ ГИ!!!

Юрданъ Т. Пърларовъ & Кръстю Н. Тачевъ

представителство и търговия съ разни

ВАЛСОВИ БРАШНА, ТРИЦИ и ЗЪРНЕНИ ХРАНИ

на едро, винаги на складъ

Македонски домъ.

Телефонъ № 293.

Бончо Д. Генчевъ

Агенция на

„ОРЕЛЪ“

БЪЛГАРСКО ОБЩО ЗАСТРАХОВ. ДРУЖЕСТВО

Бюро — гр. ВАРНА, ул. Ц. Симеонъ 9.

Осигуровки по кловетъ: Животъ, Пожаръ, Транспортъ, Злополука и Гражд. отговорностъ.

Съвети върху осигурит. дѣло на разположение.

ХУДОЖЕСТВЕННО АТЕЛИЕ за циментови издѣлия

МОЗАЙКА

на

НЕДЮ В. ЛАЗОВЪ

ул. Владиславъ до III пол. участъкъ

Изработва прецизно и бързо всѣкакви циментови и мозаични издѣлия като стѣпала, бордюри, балустри, омивалници и други

Цени най-износни.

ВАРНЕНСКИ ОБЩИНСКИ ТЕАТЪРЪ — СЪ НАРОДНИ ЦЕНИ: 5, 10, 15 и 20 лева.

Дневно

НЕДѢЛЯ 21 т. м.

Вечерно

Стария ХАЙДЕЛБЕРГЪ

Пиеса въ 5 действия отъ Фьорстеръ съ специална музика, хоръ отъ студенти и нови декори. Режисьоръ: СТ. БЪЧВАРОВЪ.

ХАМЛЕТЪ

Трагедия въ 10 картини отъ В. Шекспиръ. Грандиозна постановка.

Режисьоръ: СТ. БЪЧВАРОВЪ

Хуморъ

Американски гешефтъ
Единъ Джонъ намѣрилъ на улицата едно пакетче, въ което били зивити 10 пръстени съ фалшиви диаманти. Той обявил въ вестника че е намерилъ 10 пръстени съ истински диаманти, които е готовъ да предаде на стопанина, които ги е изгубилъ срещу следуюмото се отъ закона възнаграждение. Подир една седмица сжщиятъ тоя Джонъ се явилъ при единъ фабрикантъ на пръстени и му казалъ:

— Азъ имамъ нужда отъ около 2000 пръстени съ фалшиви диаманти месечно. Какво ще искате за всѣки пръстенъ? Единъ денъ единъ младъ

шофьоръ минавайки по улицата, въ която живѣла неговата севда, решилъ да се отбие при нея за една две минути. На улицата обаче било забранено спирането на автомобили за по дълго време. Както обикновено тия „една две минути“ станали около единъ часъ и когато шофьрътъ погледналъ презъ прозореца видѣлъ, че предъ автомобила му стои стражаръ, които видимо го очаква за да прибере стотъ лева глоба, Понеже нѣмалъ намерение да плаща глоба той взелъ телефона и поискалъ отъ централата да го свържатъ съ участака.

— Ало! Автомобилъ нумеръ едикойси е откраднатъ. Моля да се залови крадеца. Съобщете ми, ако откриете нѣщо за него по телефонъ нумеръ едикойси и той съобщилъ нумера на телефона на неговата севда. И той останалъ да чака залавянето на „крадеца“ при любовницата. Не се минало ни половинъ часъ, когато му съобщаватъ отъ участака:

— Автомобила Ви се намира на улица, предъ кжщата нумеръ едикойси (улицата и нумера на кжщата въ която живѣла неговата приятелка и предъ която е стоялъ автомобилa му) крадецътъ обаче не сме хванали още но ние сме по „слѣдитъ му“. Ако имате легитимация може да си вземете автомобилa веднага.

Тогава той излиза отъ кжщата явява се при стражара и следъ како си показва легитимацията и похвалява полицията качва се на автомобила си за и минава.

***

Единъ току що назначенъ учителъ въ едно село, настанилъ се на квартира у кмета. Още първия денъ той, при отворенъ прозорецъ изсвирилъ на цигулка нѣколко парчета отъ знаменити композитори. Въ това време кметътъ работилъ нѣщо по двора. Даскалътъ, излизайки, поискалъ да чуе, какво впечатление е направило неговото свирене на кмета:

— Азъ свирехъ на цигулка. Да не съмъ Ви обезпокоилъ нѣщо?

— А съсемъ не! Азъ даже не съмъ Ви чулъ. Кравата нѣщо се поразшава малко. Ами нали е добитъкъ, ще превикне . . . Вие си свирете!

Срещата България и Ромъния за малцинствата

Вчера заминава за Швейцария г. Трифонъ Трифоновъ, проф. Вл. Молловъ, д-ръ Анд. Тошевъ и Ив. Пенаковъ, като делегати на Българското дружество за Обществото на народитъ,

Въ Монрбъ се се състои днесъ среща между ромънскитъ и български делегати, които ще изработятъ единъ проектъ защита на малцинствата въ съответнитъ страни. Проектътъ ще бждатъ представенъ за одобрение на Международната конференция на националнитъ организации за Общ на народ.

Книжнина

Съюзенъ вестникъ на вестниците — органъ на съюза на журналиститъ въ България, под редакцията на Борисъ Сакъзовъ — бр. № 4, посветенъ на гр. Шуменъ съдържа: *Плиска* — първата старобългарска столица — описание.

Мадарския конникъ — описание.

Преславъ — столица на Царъ Симеонъ.

Шуменски Археологически музей.

Шуменска Популярна Банка Тумбулъ Джамия.

Варненски общин. театъръ и др. съ множество планове, карти и снимки.

в. Тракиецъ — седмичникъ за културно-обществени и стопанско-икономически въпроси, излизащъ въ гр. Ямболъ подъ редакцията на комитетъ.

в. Сливенска Поща — независимъ полуседмиченъ утриненъ вестникъ, излизащъ въ гр. Сливенъ подъ редакцията на Пан. Чорбаджиевъ.

в. „Зора“ — Окржженъ седмиченъ демократически вестникъ излизащъ въ гр. Ст. Загора подъ редакцията на Ив. Стоенчевъ.

в. Искърски фаръ — седмиченъ независимъ вестникъ за просвѣта, култура и стопанство, излизащъ въ гара Мездра подъ редакцията на Йорданъ Кръстевъ.

в. Родопско Ехо — седмиченъ независимъ вестникъ излизащъ въ гр. Станимака подъ редакцията на В. Дърваровъ.

Редакцията има честь да съобщи на г. г. абонатитъ и читателитъ ни че администраторъ на вестника ни е г. Герчо Василевъ който и е наговоренъ да Събира суми за абонаменти и обявления.

Молимъ лицата при които се яви отъ името на вестника ни да му оказватъ доверието си.

Дъщерята на нашия добъръ приятелъ и съгражданинъ г-нъ Леонъ Конфино — г-ца Мати се е сгодила за г-нъ Нисимъ М. Бенбасатъ отъ София.

Честито.

На 28, 29 и 30 май т. г. въ гр. Плъвенъ ще заседава XIV редовенъ конгресъ на Сжюза на занаятчийскитъ и професионални сдружения въ България.

Карнобатско Градско Общинско Управление

Обявление № 1384

гр. Карнобатъ, 11 май 1933 год.

Карнобатското Градско Общинско Управление известява че

ПРОЧУТИЯ ВСЕИЗВЕСТЕНЪ ПЕТДНЕВЕНЪ ГОЛЪМЪ ПРОЛЪТЕНЪ

КАРНОБАТСКИ ПАНАИРЪ

На едъръ и дребенъ добитъкъ ще се състои на 2, 3, 4, 5 и 6

ЮНИЙ т. г., а за продажба на разни колониални, манифактурни, обушарски, вжжарски, грънчарски и други стоки отъ 2 до 11 юний включит. Панаира за добитъкъ ще стане въ новостроенитъ модерни сгради и ограда, снабденъ съ всички удобства и изобилна вода.

Продавачитъ на едъръ добитъкъ трѣбва да бждатъ снабдени освенъ съ интизапски билети или свидетелства за собственост, но и свидетелство за здравословност. Интизапски билети съ дата по стари отъ една година, трѣбва да бждатъ завѣрени непременно отъ надлежното общинско управление.

Пжтуването за панаира по Б. Д. Н. ще бжде по намаленитъ тарифи за днитъ отъ 29 май до 11 юний включ.

Взети сж всички мърки за най-широки улеснения и удобства за посетителитъ на панаира и докарания добитъкъ, за да се подчертае голѣмото му значение и полза отъ него.

Интереса отъ сжщия е прехвърлилъ границитъ на България и е отскочилъ въ съседнитъ страни.

Експлоатацията на интизапа и сергийното право ще стане отъ общината.

Кметъ: Б. Желъзовъ

Секретаръ: Н. Войниковъ

мо малко кръвъ около нея, на калдаръма. . . И това бѣ всичко. . . Сжщинска малка птичка. . . Азъ останахъ самъ, съсемъ самъ въ живота. . . Азъ останахъ самъ на земята! . . .

Азъ разбрахъ, че на стареца много му се искаше да заплаче. Но не можеше. Той си хапеше устнитъ и като че ли брадата му се повдигаше нагоре, носътъ му се намръщи, но той не заплака. Въ него завинаги бѣха пресъхнали сълзитъ. И той повтаряше, показвайки съ ржце:

— Миниатурка. . . ето такава мъничка, мъничка, господине, мъничка. . . Сжщинска малка птичка. . . Ахъ!

Той се спрѣ за малко и после клатейки глава продължи:

— Защо отпжтувамъ сега? Азъ самъ не зная, защо отивамъ тамъ. Ахъ, не знамъ!

И той добави:

— Глупости! . . . Глупости! . . .

Азъ гледахъ продължително този нещастникъ и чувствувахъ, че не съмъ въ състояние да отдѣля погледа си отъ него. А още по-силно чувствувахъ, че не съмъ въ състояние да говоря. Бѣхъ изпълненъ съ ужасъ! . . . Ужасътъ ме бѣ парализиралъ. . . и после, защо бѣше нужно да говоря?

Какво бихъ могълъ да кажа азъ? Всичко казано би било смѣшно и студено като ледъ въ сравнение съ този ужасъ на човѣшко нещастие. Стариатъ еврейнъ не чакаше отъ мене нито утѣха, нито пъкъ състрадание. Той не чакаше нищо отъ мене.

градътъ ще бжде унищоженъ, ако еврейтъ откажатъ да предадатъ терориститъ. Депутатитъ се наскърбили, но нищо не могли да направятъ.

— Какво можеше да се направи? Кажете господине. . .

Двама депутати взели за заложници.

***

Старецътъ млъкна. Изглежда, че и той вече се бѣ уморилъ да разказва за тѣзи ужаси. Той сега почти шепнѣше съ слабъ гласъ. Гласътъ му съкашъ идѣше отъ далече. . . И той гледаше наведенъ земята подъ краката си, или по-добре казано, нищо не гледаше.

Азъ взехъ ржката му. Той не се помръдна. Стиснахъ я. Тогава той си повдигна очитъ, погледна ме и на лицето му азъ забелязахъ една безсмыслена усмивка, но ржката му остана въ моята. Тя бѣше безсилна и студена, като ржката на мъртвецъ. Старецътъ издрѣпна ржката си, за да нарисува върху земята съ своя изпоцапанъ и скжсанъ чадъръ, планътъ на кжщата, въ която се билъ скрилъ. Фасадата гледала къмъ улицата. По срѣдата имало врата за къмъ двора: голѣма, масивна, съ тежки брави и голѣми желѣзни пирони. Дворътъ билъ ограденъ отъ четиритъ страни съ градини. Откъдето и да се излѣзе, това би значило да се изложи човѣкъ на върна смъртъ.

Въ тази кжща живѣли около четирисетъ бедни хора, които се трудъ си набавяли храна за презъ тѣзи дни. Една жена се опитала да отиде и да на-

